

ГЛОСАРІЙ

Географічний словник за темою: «ГІДРОСФЕРА»

Айсберг – (від німецької Eisberg – льодова гора) - велетенська, плаваюча гора.

Артезіанські води – це напорні підземні води, які розташовані у водоносних шарах ґрунту між водонепроникними шарами.

Архіпелаг – від група островів, розташованих поруч.

Болота – це надмірно зволожена ділянка суходолу з вологолюбною рослинністю, унаслідок відмирання якої утворюється шар торфу не менше як 30 см.

Верховодка – це сезонна вода, яка з'являється після сильних дощів і танення снігу, рівень якої протягом року змінюється, а в тривалу посуху зникає.

Висота хвилі – відстань від підосви до гребеня.

Витік – це місце, де бере початок річка, може бути джерело, болото, льодовик, озеро.

Вітрові хвилі – хвилі, які виникають під впливом пориву вітру.

Внутрішні моря – моря, які заходять далеко в суходоли й з'єднуються з океанами протоками.

Водний режим річки – це регулярні зміни рівня води в річці протягом року.

Вододіл – межа між річними басейнами.

Водоносні шари – це водопроникні шари, які містять воду і розташовуються над водотривкими.

Водопроникні гірські породи – це верхній шар осадових гірських порід (пісок, вапняк) крізь які легко просочується вода.

Водоспади – високі скелясті уступи на річці, з якого падає вода.

Водотривкі гірські породи – це гірські породи (граніт, глина, мергель), які затримують воду.

Вулканічні острови – верхівки вулканів, які утворилися на дні морів та океанів.

Гирло – це місце, де річка впадає в іншу річку, озеро, море, океан.

Гідросфера – від грецького hydor – вода, sphaira – куля) – водна оболонка Землі, яку утворюють Світовий океан, води суходолу, вода в атмосфері.

Гребінь хвилі – найвища частина хвилі.

Грунтові води – води, які залягають на першому водоносному шарі.

Дельта – це рівнина, яка утворилась в пониззях річки, створена наносами.

Джерело – природний, самочинний сконцентрований вихід підземних вод на земну поверхню.

Довжина хвилі – відстань між двома сусідніми гребенями.

Живлення ріки – постійне поповнення річки водами.

Заплава – частина річкової долини, яка затоплюється водою під час повені.

Затока – це частина океану або моря, що глибоко заглиблюється в суходіл, але має вільний з ним зв'язок.

Канали – штучні водотоки, створенні для судноплавства, осушення і зрошування земель.

Каньйонами - глибокі вузькі річкові долини з дуже крутими схилами.

Льодостав - час, коли річка покрита льодом.

Льодохід - схід льоду з річки.

Материки – найбільші масиви суходолу з усіх боків омиваються водами океанів чи морів.

Материкові острови – ділянки, які відокремились від материка внаслідок руху земної кори

Межень - найнижчий рівень води в річці, що відбувається в певні сезони року.

Міжпластові води – води, які залягають у водоносному шарі між двома водотривкими шарами.

Мінеральні води - це солонуваті підземні води, що містять корисні речовини для здоров'я людини.

Море - це частина океану, що відрізняється від нього властивостями, води, течіями, організмами та відокремлюється від океану суходолом або підвищеннями дна.

Озеро – замкнуте природне заглиблення, заповнене водою, не має зв'язку з морем.

Океанічні течії – горизонтальні переміщення водних мас на великі відстані, викликані дією постійних вітрів.

Окраїнні – моря, які розміщуються по окраїнам материків і мало заглиблюються в суходіл і відокремлюються від океану островами чи нерівностями дна.

Острови – відносно невеликі ділянки суходолу, з усіх боків оточені водою.

Охорона вод – сукупність заходів, спрямованих на попередження та усунення забруднення, засмічення та виснаження вод у водних об'єктах з метою задоволення потреб населення в якісній воді.

Паводок – раптове короткочасне підняття рівня води в річці, через тривалі великі дощі чи швидке танення снігу в будь який сезон року.

Півострови – ділянка суходолу, що оточена з трьох боків водою, а з четвертого є продовженням материка.

Підземні води – це води, які залягають в тріщинах та пустотах гірських порід до глибини 12-16 км в рідкому, твердому та газоподібному стані.

Підочна хвиля – найнижча частина хвилі.

Повінь – щорічне збільшення рівня води в річці в одну й ту саму пору року, тривале періодичне підняття рівня води в річці.

Пороги – це кам'яні брили твердих порід, що виступають із води в руслі річки.

Припливи та відпливи – це періодичні поступові підвищення і та опускання рівня води в Світовому океані, викликані дією сили тяжіння Місяця і Сонця.

Притоки – це річки, що впадають в головну річку.

Протока – відносно вузька частина водного простору, що сполучає дві сусідні водойми і роз'єднує ділянки суходолу.

Річка - природний водний потік, який починається із витoku, тече у виробленому ним заглибленні –руслі й закінчується гирлом.

Річкова долина – це пониження в рельєфі від витoku до гирла, по якому тече вода.

Річкова ерозія- руйнівна робота річок.

Річкова система—це головна річка з притоками.

Річковий басейн— це територія, з якої річка разом із притоками збирає поверхневі та підземні води

Русло чи річище— це частина річкової долини, заглиблення в річці, по якому постійно течуть води річки.

Світовий кругообіг води— безперервний процес переміщення води із Світового океану на суходіл через атмосферу та із суходолу знову у Світовий океан.

Світовий океан – це єдиний, безперервний водний простір на поверхні Землі, що оточує материки й острови.

Солоність - загальна кількість усіх солей, розчинених в 1л води (1000г), вимірюється у проміле ‰.

Ставки – штучні водойми, які створюють у ярах або спеціальних поглибленнях і використовують для зрошення садів, городів, догляду за тваринами, розведення риби, птахів.

Тераси – частина річкової долини, східцеподібні уступи на берегах річки, які колись були заплавами.
у водоносних шарах ґрунту між водонепроникними шарами.

Цунамі - хвилі, викликані землетрусами і виверженнями вулканів на дні і Океану.

Штучні водойми – це канали, ставки, водосховища, створенні людиною для господарських потреб.